

—सद् *m.* N. of Brahmā. आनन्दयिष्यदागम्य कथं त्वामर-
विन्दसत् Bk. 21. 12.

अरविन्दिनी 1 A lotus plant; प्रपीतमधुका मृङ्गैः सुदिवेवार-
विन्दिनी Bk. 5. 70. —2 An assemblage of lotus flowers.
—3 A place abounding in lotus flowers.

अरस *a.* 1 Sapless, not juicy, tasteless, insipid;
अरसं नित्यमगन्धवच्च यत् Kath. 3. 15. —2 Dull, flat. —3
Weak, having no strength, inefficacious. वृश्चिकस्यारसं
विषमरसं वृश्चिकं ते विषम् Rv. 1. 191. 16. —4 One who has
no sense of appreciation. किमस्या नाम स्यादरसपुरुषानादरशतैः।
N. —5 Unhappy. कृपणं बत यज्जनः स्वयं सन्नरसो व्याधिजरा-
विनाशधर्मा Bu. ch. 5. 12. —सः No juice, absence of juice.
—Comp. —आशः 1 eating sapless food. —2 maceration
of the body. —आशिन *a.* 1 eating sapless food. —2
macerating the body.

अरसिक *a.* 1 Devoid of taste, sapless, insipid,
flavourless (of a thing). —2 Void of feeling or taste,
dull, unfeeling, inappreciative, insensible to the
charms (of poetry &c.); अरसिकेषु कवित्वनिवेदनं शिरसि मा
लिख मा लिख मा लिख Udb.

अरसीठक्कुरः N. of a poet (mentioned in Śāringa-
dhara's anthology).

अरहस् *n.* Absence of secrecy.

अरहायते Den. A. To become known.

अराग, —**अरागिन्** *a.* Cool, dispassionate; तमहमरागकृष्णं
कृष्णद्वैपायनं वन्दे Ve. 1. 4.

अराजक *a.* Having no king, anarchical; नाराजके
जनपदे Rām. 2. 67. 9-28; Ms. 7. 3; अराजके जीवलोके
दुर्बला बलवत्तरैः। पीड्यन्ते न हि वितेषु प्रभुत्वं कस्यचित्तदा ॥ Mb.;
शोच्यं राज्यमराजकम् Chan. 57.

अराजन् *m.* Not a king. —Comp. —**भोगीन** *a.* not fit
for the use of a king. —**स्थापित** *a.* not established by
a king, illegal.

अराजिन् *a.* Ved. Unchecked, unrestrained, or
without splendour; पर्वतीं अराजिनः Rv. 8. 7. 23.

अराटकी Ved. N. of the plant अजशृङ्गी (Mar.
मेढशिगी) एयमगन्धोषधीनां वीरुधां वीर्यावती। अजशृङ्ग्यराटकी
तीक्ष्णशृङ्गी व्यृषतु Av. 4. 37. 6.

अरात् *ind.* Immediately; at once; वर्तन्ति यदनीत्या ते
तेन सार्कं पतन्त्यरात् Sukra. 4. 1266

अरातिः [न राति ददाति सुखं, रा-क, न. त.] 1 An enemy,
foe; देशः सोऽयमरातिशोणितजलैर्यस्मिन् हृदाः पूरिताः Ve. 3. 33;
अरातिं बह्मन्यत R. 12. 89. (in the Veda) non-offering
(of sacrifices), stinginess, hardness, malignity, male-
volence, failure or adversity; malignity personified;
evil spirit whose aim it was to defeat the good inten-
tions and disturb the happiness of man (used in *f.*).

—2 The number six. —3 The sixth position in
(astronomy). —Comp. —**दूषण**, —**दूषि**, —**ह** *a.* Ved.
destroying adversities or enemies; Av. 19. 34. 4. —**भङ्गः**
destruction of enemies.

अराति (ती) यति Den. P. Ved. To desire not to
offer; to act like an enemy, act maliciously; अथो यो
नो अरातियात् Av. 4. 36. 1.

अरातीयत् *a.* Not offering, unfriendly, malicious,
acting like an enemy.

अरातीयु *a.* Ved. Not accustomed to offer; inimical;
अरातीयोभ्रौतृव्यस्य दुर्हीदो द्विषतः शिरः Av. 10. 6. 1.

अरातीवन् *a.* Not offering; unfriendly, malicious,
hostile, inimical.

अराद्धिः *f.* Transgression, sin, offence; envy. परिवि-
विदानमराद्धया Vāj. 30. 9.

अराधस् *a.* [राधः; धनम्—Nir. न. ब.] Poor, not able
to perform sacrifices, stingy; hard.

अराम *a.* Disagreeable, unpopular; एवं प्रवाजितश्चैव रामोऽ-
रामो भविष्यति. Rām. 2. 9. 33

अराय *a.* [नास्ति रा धनं यस्य वेदे षड्समासः] 1 Devoid of
wealth, without sacrificial gifts. —2 Stingy, niggardly.
—यः, —यी Any malignant or evil spirit; अरायि काणे विकटे
Rv. 10. 155. 1.

अराल *a.* [ऋ-विच् अरं आलाति, ल क] Spreading like the
spokes of a wheel, curved, crooked; 'अरालः कुटिले मतः इति'
मेदिनीकरः; Māl. 9. 34; पादाबालाङ्गुली M. 2. 3. —लः 1 A
bent or crooked arm. —2 The resin of the plant Shorea
Robusta (सर्जरस; Mar. राल). —3 An elephant in rut.
—ला 1 An unchaste woman, harlot, courtesan. —2 A
modest woman (अधृष्टा). —Comp. —**केरी** a woman with
curled hair; भित्वा निराकामदरालकेर्याः R. 6. 81. —**पक्ष्मन्** *a.*
having curved eyelashes; करोति लक्ष्यं चिरमस्य चक्षुषो न
वक्त्रमात्मीयमरालपक्ष्मणः Ku. 5. 49.

अरावन् *a.* Ved. Not offering, malignant, epithet of
evil spirits. अपन्नन्तो अरावणः Rv. 9. 13. 9. यो अस्मभ्यमरावा
Rv. 9. 21. 5.

अराष्ट्रम् Loss of a royal power or sovereignty.

अरि *a.* [ऋ-इन्] Moving, going, reaching; obtaining,
aspiring, devoted to, zealous (Ved.). —रिः 1 An
enemy, foe (cf. Up. 4. 138); (used in the Veda like
an adjective in the sense of 'ungenerous', 'malicious',
'not worshipping or devoted', 'hostile'); विजितारिपुरःसरः
R. 1. 59, 61; 4. 4. —2 An enemy of mankind (said of
the six feelings which disturb man's mind); कामः क्रोध-
स्तथा लोभो मदमोहो च मत्सरः; कृतारिषड्वर्गजयेन Ki. 1. 9. —3 A
species of खदिर or Mimosa (विट्खदिर; Mar. शेण्या खेर). —4
N. of the number six (from the six enemies). —5 N. of
a condition in astronomy. —6 Any part of a carriage.